

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

06 noiembrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Victor Burduh

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe:

Zagorneanu Artur Grigore, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxxxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 02.02.2015 – 13.05.2016 (prima instanță);
2. 13.06.2016 – 18.04.2017 (instanța de apel);
3. 20.10.2017 – 05.12.2017 (instanța de recurs ordinar);
4. 04.01.2018 – 03.04.2018 (instanța de apel);
5. 04.07.2018 – 11.12.2018 (instanța de recurs ordinar);
6. 16.01.2019 – 27.05.2019 (instanța de apel).

asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

a c o n s t a t a t :

Prin sentința din 13 mai 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, Zagorneanu Artur fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. xxxxxxxx Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că, inculpatul Zagorneanu Artur, de către organul de urmărire penală, a fost învinuit pentru faptul că, activând în calitate de avocat în baza licenței nrxxxxxxx, în cadrul Cabinetului Avocatului „Zagorneanu Artur”, fiind persoană publică, având obligații în conformitate cu Legea privind combaterea corupției și protecționismului nr. 900-XIII din 27.06.1996 și acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor

impuse de profesia de avocat, a pretins de la Tolmaciova Ecaterina bani în sumă de 500 euro și a primit de la ultima bani în sumă de 100 euro, în circumstanțe după cum urmează:

La 11 septembrie 2013, avocatul Zagorneanu Artur, fiind apărătorul lui Tolmaciova Ecaterina pe o cauză penală, pornită în privința ei conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. xxxxxxx Cod penal și instrumentată de procurorul în Procuratura sectorului Botanica, mun. Chișinău, Harti Vladislav, a pretins și a primit bani în sumă de 100 euro, susținând că are influență asupra procurorului menționat, pentru adoptarea unei decizii în exercitarea funcției sale, în favoarea lui Tolmaciova Ecaterina, și anume pentru ca aceasta să nu fie reținută conform art. xxxx Cod de procedură penală.

Tot el, la 20 septembrie 2013, a pretins de la Tolmaciova Ecaterina mijloace bănești, în sumă de 400 de euro, susținând că are influență asupra procurorului nominalizat, în scopul adoptării unei decizii în exercitarea funcției sale, favorabile pentru ultima și, anume poate influența procurorul pentru suma de 400 euro să recalifice învinuirea care urma a fi înaintată în privința Ecaterinei Tolmaciova, din art. xxxxxx Cod penal, fapt ce îi va ușura răspunderea penală.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Zagorneanu Artur au fost încadrate în baza art. xxxxx Cod penal, ca trafic de influență, manifestat prin pretinderea, acceptarea și primirea personal a banilor, pentru sine și pentru o altă persoană, susținând că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Sergiu Moraru, după la 27 mai 2016, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care Zagorneanu Artur să fie condamnat în baza art. xxxxx Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

În argumentarea apelului a invocat că acuzarea a prezentat în calitate de probe declarațiile martorilor Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vadim și Harti Vladislav, procesul-verbal din 23.09.2013, prin care s-au ridicat de la Tolmaciova Ecaterina două discuri CD-R cu trei înregistrări audio ale convorbirilor între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vadim și Zagorneanu Artur din 18 și 20 septembrie 2013; procesul-verbal de examinare din 23.09.2013, prin care s-au audiat fișierele audio de pe două discuri CD-R și s-au stenografiat convorbirile între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vadim și Zagorneanu Artur din 18 și 20 septembrie 2013 și s-a stabilit faptul că Zagorneanu Artur pretinde 400 de euro pentru a influența procurorul din Procuratura Botanica; procesul-verbal din 04.12.2014 prin care s-a ridicat de la Tolmaciova Ecaterina un disc CD-R cu o înregistrare audio a convorbirii între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vadim și Zagorneanu Artur din 23.09.2013; procesul-verbal de examinare din 05.12.2014, prin care s-au examinat fișierele audio de pe un disc CD-R și s-a stenografiat convorbirea între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vadim și Zagorneanu Artur din 23.09.2013 și din care sunt clare intențiile lui Zagorneanu Artur privind pretinderea a 400 de euro pentru a influența Procuratura Botanica; corpurile delictive: CD-R de model „Barges” care conține fișierul audio cu conținutul discuțiilor care au avut loc la 18.09.2013, între Zagorneanu Artur, Tolmaciova Ecaterina și Vorociuc Vadim, care fiind coroborate cu declarațiile martorilor, dovedesc vinovăția lui Zagorneanu Artur de comitere a

infracțiunii de trafic de influență; CD-R de model „Verbatim” care conține fișierul audio cu conținutul convorbirii care a avut loc la 20.09.2013, între Zagorneanu Artur, Tolmaciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim, care fiind coroborată cu declarațiile martorilor, dovedește vinovăția lui Zagorneanu Artur de comitere a infracțiunii de trafic de influență; CD-R de model „Barges” care conține înregistrarea discuțiilor care au avut loc la 20.09.2013, între Zagorneanu Artur, Tolmaciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim, care fiind coroborate cu declarațiile martorilor, dovedesc vinovăția lui Zagorneanu Artur de comiterea infracțiunii de trafic de influență;

- reținerea lui Tolmaciova Ecaterina în Aeroportul Chișinău a fost efectuată în prezența martorului Voroșciuc Vadim, acesta fiind prezent și la convorbirile între Tolmaciova Ecaterina și avocatul Zagorneanu Artur, inclusiv la discuțiile când ultimul a pretins că poate influența procurorul în schimbul unei sume de bani să recalifice învinuirea în una mai blândă. Tot el, a declarat că a transmis suma de 100 euro inculpatului, pe care acesta a pretins-o pentru a influența asupra procurorului pentru ca Tolmaciova Ecaterina să nu fie reținută sau arestată; - în calitate de martor ocular al convorbirilor și evenimentelor petrecute, Voroșciuc Vadim a confirmat declarațiile martorului Tolmaciova Ecaterina și a înregistrat câteva convorbiri care au avut loc între ei și inculpat, care reconfirmă declarațiile acestora și indică asupra prezenței semnelor infracțiunii de trafic de influență incriminate inculpatului;

- declarațiile martorilor Tolmaciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim se completează reciproc, acestea nu se combat și nu se exclud, nefiind clar motivul pentru care nu au fost luate în considerație și nu le-a fost dată o apreciere corespunzătoare, în coroborare cu celelalte probe; - potrivit pct. 16 -17 al sentinței, anume martorul Voroșciuc Vadim susține că, a înmânat inculpatului suma de 100 euro pentru ca Tolmaciova Ecaterina să nu fie reținută și urma să-i dea suma de 400 euro pentru ca să fie modificată învinuirea în privința ultimei. Tolmaciova Ecaterina a confirmat acest fapt și a declarat că ea l-a rugat pe Voroșciuc Vadim să plece acasă să aducă suma de 100 euro, deoarece nu o deținea la sine și acesta din urmă a plecat, după care a venit și i-a dat suma de 100 euro avocatului Artur Zagorneanu.

Cu referire la suma de 400 euro a comunicat că nu a fost înmânată inculpatului, deoarece procurorul nu era pe loc, fapt confirmat de martorul Voroșciuc Vadim. Astfel, suma de bani de 400 euro nu a fost transmisă avocatului la 23.09.2013, nu din motiv că procurorul nu era în biroul de serviciu, dar din motiv că în acea zi, Tolmaciova Ecaterina și Zagorneanu Artur au luat cunoștință cu învinuirea finală, unde faptele lui Tolmaciova Ecaterina au fost calificate conform art. xxxxx Cod penal și nu conform art. xxxxx Cod penal, așa cum a pretins inculpatul, că în schimbul sumei de 400 euro poate influența procurorul să recalifice învinuirea în favoarea lui Tolmaciova Ecaterina. Astfel, fiind omisă recalificarea faptei, martorii au refuzat să transmită suma de bani, având dubii referitor la existența unei influențe promise de inculpat;

- prima instanță nu a dat nicio apreciere declarațiilor martorilor Voroșciuc Vadim și Tolmaciova Ecaterina, indicând doar că s-a stabilit faptul că aceste persoane sunt în relații de concubinaj, circumstanță care nu poate afecta credibilitatea lor;

- în descrierea sentinței nu se conține o apreciere a probelor acuzării, dar ruperea din context a unor fraze pentru a le ajusta la versiunea inculpatului;

- prima instanță a preluat versiunea apărării, considerând înregistrarea comunicărilor efectuate de Vorociuc Vadim la 18-20 septembrie 2013 drept o activitate specială de investigație. Această abordare reținută presupune că, orice înregistrare efectuată de orice persoană, ar fi o măsură specială de investigație, iar administrarea unor fișiere audio, video, efectuate în afara unui proces, nu ar fi posibilă niciodată.

Astfel, prima instanță a încercat să demonstreze că aceste înregistrări sunt ilegale, fiind obținute fără autorizarea judecătorului de instrucție. Totodată, în sentință lipsesc argumentele procurorului referitor la modul de administrare și relevanța acestor probe, deoarece în conformitate cu prevederile art. xxxxx Cod de procedură penală, aceste fișiere audio înregistrate pe CD-uri și anexate la materialele cauzei penale drept corpuri delictive, au fost perfect legal administrate și confirmă direct comiterea infracțiunii de inculpat; - prima instanță a constatat că, la transcriere a fost posibilă manipularea conținutului, volumului de informație cât și modificarea vocilor participanților, fapte ce contravin cerințelor legii de procedură, această constatare fiind un semn de neobiectivitate și ilegalitate la adoptarea sentinței, unde instanța depășește orice limită de rezonabilitate la aprecierea unei probe, preluând fraze din discursul avocatului fără nici un temei de a pune la îndoială acele aspecte. În acest sens, integritatea înscrisurilor și apartenența vocilor putea fi stabilită prin numirea unei expertize fonoscopice (tehnice), dacă instanța ar fi pus la dubii aceste aspecte și ar fi avut intenția de a da o apreciere obiectivă circumstanțelor expuse în învinuire prin prisma unor probe verificate minuțios. În același sens, prezintă dubii faptul că partea apărării, la etapa examinării înregistrărilor audio în cadrul cercetării judecătorești, nu a invocat pretenții referitor la autenticitatea convorbirilor sau conținutului înregistrărilor.

Prin decizia din 18 aprilie 2017 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că, prima instanță just a stabilit starea de fapt și de drept în cauză, care corespunde probelor administrate, fiind întemeiată concluzia privind nevinovăția inculpatului Zagorneanu Artur în comiterea infracțiunii imputate pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece probele administrate nu dovedesc acest fapt.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, după la 13 iunie 2017, care a solicitat casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 05 decembrie 2017 a Colegiului penal largit al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că prima instanță a admis un șir de neclarități și erori în conținutul sentinței și anume: - a constatat în partea descriptivă în mod sumar, neclar și divergent mai multe temeiuri de achitare a inculpatului, concluzionând că „...învinuirea adusă inculpatului nu și-a găsit confirmare..., inculpatul nu a pretins, nu a acceptat și nu a primit personal bani, pentru sine și pentru o altă persoană, susținând că are influență asupra unei persoane publice..., nu s-a constatat existența faptei infracțiunii..., nefiind prezentate probe că inculpatul a săvârșit traficul de influență...”, iar în dispozitiv s-a contrazis,

dispunând achitarea inculpatului, ...este achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; - indicând că acuzarea a prezentat înregistrările audio ale presupuselor convorbiri cu inculpatul, înscrieri efectuate personal de martorul Voroșciuc Vadim cu telefonul său pe CD-R, neîntemeiat a conchis că: „aceste probe au fost obținute ilegal, prin încălcarea prevederilor art. 132/2 alin. (1), (9), (11) și (15) Cod de procedură penală, aceste măsuri speciale de investigații nefiind autorizate de judecătorul de instrucție, prin urmare, fiind inadmisibile”.

În opinia instanței de recurs, această concluzie contravine prevederilor de drept enunțate, prescrise în art. 93 alin. (2) pct. 3), 101 alin. (1) și (4), 158 alin. (1), (3) pct. 2), 164 Cod de procedură penală, cât și jurisprudenței CtEDO, din care rezultă că pentru efectuarea înregistrărilor audio în particular nu este necesară autorizația judecătorului de instrucție, aceasta nefiind o măsură specială de investigație dispusă de organul de urmărire penală. Totodată, nu se poate exclude faptul că mijloacele de probă obținute de către un particular pot conduce uneori la o lipsă de echitate a procedurii, de aceea instanța urmează să aprecieze dacă procedura a avut un caracter echitabil în ansamblul său, în coroborare cu celelalte probe acumulate pe caz, și dacă prin administrarea și acceptarea în calitate de probe a înregistrărilor audio efectuate în particular nu este încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 CEDO (Hotărârea CtEDO din 12.07.1988, Schenk vs. Elveția, Hotărârea CtEDO din 06.04.2004, Shannon c. Mării Britanii);

- nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu. Mai mult, stabilind că „momentul transmiterii sumei de 100 euro de către Voroșciuc Vadim inculpatului a fost văzut doar de către martorul Tolmaciova Ecaterina, iar faptul că inculpatul a pretins suma de 400 euro a fost confirmat doar de acești doi martori”, prima instanță a concluzionat neîntemeiat, că „declarațiile lor urmează a fi apreciate prin prisma relațiilor dintre aceștia or, ei se află în relații de concubinaj”, în opinia instanței de recurs o asemenea apreciere fiind necorespunzătoare exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs ordinar a conchis că, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Totodată, instanța de recurs a constatat că instanța de apel a admis un șir de neclarități și erori în conținutul deciziei adoptate, și anume: - nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de prima instanță, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal; - identic primei instanțe, instanța de apel a constatat în mod divergent mai multe temeieri de achitare a inculpatului, invocând că „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii..., probele administrate nu dovedesc faptul că acesta a comis infracțiunea incriminată..., acuzarea nu a prezentat probe care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii..., nu au fost prezentate probe care ar demonstra că inculpatul a pretins și acceptat bani..., din probele acuzării nu se constată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii...,

nefiind demonstrată existența infracțiunii de trafic de influență..., acuzarea nu a prezentat probe care ar dovedi, în afara oricăror dubii, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate...”, dar, contrazicându-se, a menținut soluția de achitare a inculpatului pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; - nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu circumstanțele în fapt și îndrept invocate în rechizitoriu.

Mai mult, instanța de recurs a constatat că, remarca din descriptivul deciziei, potrivit căreia „acuzatorul nu a eliminat această contradicție prin procedee probatorii legale”, contravine prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, conform căror aprecierea probelor în cadrul judecării cauzei ține doar de competența respectivei instanțe de judecată; - nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror și repetate în recursul ordinar, inclusiv în felul și esența probatorie în care acestea sunt reproduse; - și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi corpurile delictive - trei CD-R cu înregistrarea discuțiilor între inculpat și martorii Tolmaciova Ecaterina, Voroșciuc Vadim.

În prezența acestor circumstanțe, instanța de recurs ordinar a conchis că, instanțele de fond nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, iar instanța de apel, la rândul său, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, erori care constituie temeiuri pentru recurs, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Prin decizia din 03 aprilie 2018 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat, casată total sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 mai 2016 și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Zagorneanu Artur a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. xxxxx Cod penal și condamnat la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ceea ce constituie 20 000 de lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de avocat pe un termen de 3 ani.

Motivând soluția, instanța de apel a constatat că inculpatul Zagorneanu Artur, prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. xxxx Cod penal – trafic de influență, manifestat prin pretinderea, acceptarea și primirea personal a banilor, pentru sine și pentru o altă persoană, susținând că are influență asupra unei persoane publice – procurorul în Procuratura sectorului Botanica, Harti Vladislav, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite. Prin urmare, instanța de apel a considerat că, prima instanță la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține cont de prevederile legale expuse la art.101 Cod de procedură penală și drept consecință, a ajuns la concluzia pripită de a dispune achitarea lui Zagorneanu Artur.

În acest context, instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului a fost dovedită prin declarațiile martorilor Tolmaciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim, care au un caracter conex, se completează reciproc și nicidecum nu se combat și nu se exclud, nefiind clar motivul pentru care nu au fost luate în considerație și nu le-a fost dată o apreciere corespunzătoare în coroborare cu celelalte probe la judecarea cauzei în primă instanță. Totodată, instanța de apel a considerat că, vinovăția

inculpatului se mai confirmă și prin declarațiile martorului Harti Vladislav, precum și prin materialele cauzei: - procesul-verbal de ridicare din 23 septembrie 2013, prin care s-a ridicat de la Tolmaciova Ecaterina două discuri CD-R cu trei înregistrări audio a convorbirilor între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vadim și Zagorneanu Artur din 18 și 20 septembrie 2013 (f.d.24v. 1); -procesul-verbal de examinare din 23 septembrie 2013, prin care s-au audiat fișierile audio de pe două discuri CD-R și s-au stenografiat convorbirile între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vadim și Zagorneanu Artur din 18 și 20 septembrie 2013 și s-a stabilit faptul că Zagorneanu pretinde 400 de euro pentru a influența procurorul din Procuratura sect. Botanica (f.d.25-47v. 1); - procesul-verbal de ridicare din 04 decembrie 2014, prin care s-a ridicat de la Tolmaciova Ecaterina un disc CD-R cu o înregistrare audio a convorbirii între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vadim și Zagorneanu Artur din 23 septembrie 2013 (f.d 50v. 1); - procesul-verbal de examinare din 05 decembrie 2014, prin care s-a examinat fișierile audio de pe un disc CD-R și s-a stenografiat convorbirea între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vadim și Zagorneanu Artur din 23 septembrie 2013 și din discuții rezultă intențiile lui Zagorneanu prin pretinderea a 400 de euro pentru a influența procurorul din Procuratura Botanica (f.d 51-56v. 1); - corpurile delictelor -CD-R de model „Barges”, ce conține fișierul audio cu conținutul discuțiilor care au avut loc la 18 septembrie 2013, între Zagorneanu Artur, Tolmaciova Ecaterina și Vorociuc Vădim, care fiind coroborate cu declarațiile martorilor, dovedesc vinovăția lui Zagorneanu Artur de comiterea infracțiunii de trafic de influență; CD-R de model „Verbatim”, ce conține fișierul audio cu conținutul convorbirii care au avut loc la 20 septembrie 2013, între Zagorneanu Artur, Tolmaciova Ecaterina și Vorociuc Vadim, care fiind coroborate cu declarațiile martorilor, dovedesc vinovăția lui Zagorneanu Artur de comiterea infracțiunii de trafic de influență; CD-R de model „Barges”, ce conține înregistrarea discuțiilor care au avut loc la 20 septembrie 2013, între Zagorneanu Artur, Tolmaciova Ecaterina și Vorociuc Vadim.

În opinia instanței de apel, probele scrise coroborează cu declarațiile martorilor și combat în totalitate versiunea inculpatului, care a fost apreciată de către instanța de apel drept necorespunzătoare adevărului.

Instanța de apel a apreciat ca fiind relevant faptul că, în momentul reținerii lui Tolmaciova Ecaterina la Aeroportul Chișinău a fost prezent martorul Vorociuc Vadim, acesta fiind prezent și la convorbirile ce au avut loc între Tolmaciova Ecaterina și avocatul Zagorneanu Artur, inclusiv la discuțiile unde ultimul a pretins că poate influența procurorul în schimbul unei sume de bani, sub aspectul modificării învinuirii în una mai blândă, în favoarea lui Tolmaciova Ecaterina, tot Vorociuc Vadim fiind martorul care a declarat că, a transmis suma de 100 euro drept urmare a pretinderii din partea inculpatului Zagorneanu Artur, în schimbul susținerii că are influență asupra procurorului din Procuratura sect. Botanica pentru ca Tolmaciova Ecaterina să nu fie reținută sau arestată.

Astfel, instanța de apel a statuat că, prin declarațiile sale ca martor ocular la convorbirile și evenimentele ce au avut loc, Vorociuc Vadim a confirmat declarațiile martorului Tolmaciova Ecaterina și a înregistrat câteva convorbiri ce au avut loc între ei și inculpat, înregistrări care reconfirmă declarațiile acestor doi martori și indică asupra prezenței semnelor infracțiunii de trafic de influență, incriminată inculpatului Zagorneanu Artur.

Suplimentar, instanța de apel a considerat că, prima instanță eronat a stabilit că suma de 400 euro nu a fost transmisă lui Zagorneanu Artur, fără a ține cont de faptul că această sumă de bani nu a fost transmisă la 23.09.2013 nu din motiv că procurorul nu se afla la serviciu, ci din cauza că în acea zi Tolmaciova Ecaterina și Zagorneanu Artur au luat cunoștință cu învinuirea finală, unde faptele lui Tolmaciova Ecaterina au fost recalificate în baza art. xxxxxx Cod penal.

Astfel, instanța de apel a constatat că, martorii au avut dubii referitor la existența unei influențe promise de inculpatul Zagorneanu Artur și au refuzat să transmită suma de bani.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic abordarea primei instanțe față de declarațiile martorilor Tolmaciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim, care le-a respins din simplul motiv că ultimii se află în relații de concubinaj. În acest sens, instanța de apel a constatat că, prima instanță a omis să indice modul în care urmează a fi apreciate declarațiile în cauză, cu atât mai mult în pofida faptului că declarațiile martorilor nominalizați indică/descriu circumstanțele comiterii infracțiunii, iar martorii au prezentat probe organului de urmărire penală.

Instanța de apel a apreciat critic poziția apărării, preluată de către prima instanță, prin care s-a susținut că înregistrarea convorbirilor dintre martori și inculpați ar fi contrară prevederilor legale și, în consecință, nu poate duce la dobândirea unor mijloace de probă admisibile. În acest context, instanța de apel a constatat că înregistrarea convorbirilor de către Voroșciuc Vadim a fost efectuată anterior depunerii plângerii și sesizării organului de drept, fiind realizată la inițiativa proprie a martorilor, fapt care denotă că în speță nu au fost încălcate prevederile art. 157, art. 158, art. 159, art. 279 și art. 301 Cod de procedură penală. În această ordine de idei, instanța de apel a indicat că, conform dispoziției art. 158 Cod de procedură penală, corpurile delictelor sunt recunoscute obiectele, în cazul în care exista temeieri de a presupune că ele pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate. La caz, CD-urile care conțin fișierul audio cu discuțiile care au avut loc între persoanele indicate, se deduce că anume aceste convorbiri confirmă declarațiile martorilor Voroșciuc Vadim și Tolmaciova Ecaterina și constată circumstanțele comiterii infracțiunii de către Zagorneanu Artur.

În același context, instanța de apel a menționat că, atât partea apărării, cât și prima instanță au confundat modul de administrare a probelor sau mijloacelor de probă până la pornirea urmăririi penale și în cadrul unui proces penal, apreciind greșit înregistrarea comunicărilor efectuate de Vadim Voroșciuc la 18 -21 septembrie 2013 drept o activitate specială de investigație, deoarece orice înregistrare efectuată de careva persoană ar fi o măsură specială de investigație, administrarea unor fișiere audio/video efectuate în afara unui proces nu ar fi posibilă. Reieșind din acest raționament, instanța de apel a menționat că art. 158 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală prevede că, obiectul poate fi recunoscut drept corp delict în condiția dacă a fost prezentat de către participanții la proces, cu ascultarea prealabilă a acestora, iar prevederile art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, stabilesc că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul corpurilor delictelor.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a considerat oportună referirea la practica CtEDO, din care rezultă lipsa unei încălcări a Convenției în cazul de colectare și administrare a probelor obținute de particulari. În sensul dat, instanța de

apel s-a referit la cauza penală Schenk vs. Elveția, decizia din 12.07.1988, în care reclamantul a invocat că prin administrarea și acceptarea în calitate de probă a unei înregistrări audio a discuției dânsului cu o altă persoană, care a și prezentat această înregistrare în mod ilegal, s-a încălcat art. 6 pct. 1 al Convenției CEDO. Analizând situația expusă, Curtea Europeană a statuat că dreptul la apărare a fost respectat, deoarece petiționarul a cunoscut de la bun început modul în care a fost dobândită și administrată înregistrarea și el a avut posibilitatea, după examinarea înregistrării, să conteste veridicitatea și autenticitatea ei.

Instanța de apel a considerat relevant că, această înregistrare, pe lângă faptul că nu este lovită de nulitate, nu a fost singura probă ce a dovedit vinovăția lui Zagorneanu Artur, fiind apreciată în coroborare cu declarațiile persoanelor audiate, inclusiv a celor care au prezentat înregistrarea în cauză.

În plenitudinea constatărilor expuse, instanța de apel a considerat că prima instanță pripit a conchis asupra obținerii ilegale a probelor în cauză, această concluzie fiind contrară prevederilor art. 93 alin. (2) pct. 3), 101 alin. (1) și (4), 158 alin. (1), (3) pct. 2), 164 Cod de procedură penală, cât și jurisprudenței CtEDO, din care rezultă că pentru efectuarea înregistrărilor audio în particular nu este necesară autorizația judecătorului de instrucție, aceasta nefiind o măsură specială de investigație dispusă de organul de urmărire penală. Constatând ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Zagorneanu Artur, instanța de apel la individualizarea pedepsei a menționat că, a ținut cont de faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana celui vinovat, de rolul lui la săvârșirea infracțiunii, de faptul că în cauză nu au fost reținute circumstanțe atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, și în baza acestor criterii, a conchis că inculpatului Zagorneanu Artur urmează a-i fi stabilită pedeapsa principală sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ceea ce constituie 20 000 lei.

Instanța de apel a considerat oportună și stabilirea unei pedepse complementare în temeiul art. xxxxx Cod penal, și anume privarea de dreptul de a exercita activitate de avocat pe un termen de 3 ani, reieșind din faptul că inculpatul Zagorneanu Artur a comis infracțiunea în exercițiul funcției, fiind persoană publică și a făcut uz de propria poziție în interes material, circumstanțe care, în opinia instanței de apel, denotă că inculpatul nu este demn de a exercita în continuare profesia de avocat.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului, depus la 04 iunie 2018, care a solicitat casarea totală a acesteia, cu menținerea sentinței.

Prin decizia din 11 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul ordinar declarat de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului și s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui Zagorneanu Artur și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 27 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca fiind nefondat apelul procurorului și s-a menținut fără modificări, sentința din 13 mai 2016 a Judecătorei Botanica, mun.Chișinău, de achitare a lui Zagorneanu Artur.

Pentru a decide astfel instanța de apel a stabilit că instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe admisibile, pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra vinovăția inculpatului Zagorneanu Artur în comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxxxx Cod penal, și a pronunțat

corect o sentință de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece învinuirea se bazează pe înscrisurile audio ale presupuselor convorbiri cu inculpatul, pe care martorul Voloșciuc Vădim a efectuat-o personal, în timp ce aceste probe au fost obținute ilegal, fără autorizarea judecătorului de instrucție și sunt inadmisibile la caz.

Cu referire la motivele invocate de acuzatorul de stat precum că prima instanță a pronunțat o sentință ilegală și neobiectivă de achitare a inculpatului și că inculpatul urma să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxx Cod penal, Colegiul penal a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea achitării inculpatului. Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale părții acuzării reprezintă opinia subiectivă a apelantului or, prima instanță în sentința sa, corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul achitării inculpatului de sub învinuirea înaintată, luând în vedere probele prezentate de către partea acuzării și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, care au fost apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la inexistența faptei infracțiunii și necesitatea achitării inculpatului.

A menționat că instanța de fond a statuat just că învinuirea inculpatului Zagorneanu Artur se bazează numai pe declarațiile martorilor Tolmaciva Ecaterina și Voroșciuc Vădim. Astfel, anume martorul Voroșciuc Vădim a susținut în instanța de fond că a înmănat inculpatului suma de 100 de euro pentru ca Ecaterina Tolmaciova să nu fie reținută și urma să-i dea suma de 400 de euro pentru ca să fie modificată învinuirea în privința Ecaterina Tolmaciova. Martorul învinuirii Ecaterinei Tolmaciova a confirmat acest fapt și a declarat că ea l-a rugat pe Voroșciuc Vădim să plece acasă să aducă suma de 100 de euro deoarece nu o deținea la sine și acesta din urmă a plecat după care a venit și i-a dat suma de 100 de euro avocatului Zagorneanu Artur. Cu referire la suma de 400 de euro a comunicat că nu a fost înmănată inculpatului, deoarece procurorul nu era pe loc fapt confirmat de martorul Voroșciuc Vădim.

Prima instanță în mod întemeiat a subliniat că momentul transmiterii sumei de 100 de euro de la Voroșciuc Vădim către inculpat precum că a fost văzut doar de către martorul Tolmaciova Ecaterina și faptul că inculpatul a pretins suma de 400 de euro a fost confirmat doar de martorii Tolmaciova Ecaterina și Voroșciuc Vădim, declarații care urmează a fi apreciate prin prisma relațiilor dintre aceștia ori în ședința de judecată s-a stabilit că aceștia se află în raporturi de concubinaj și sunt persoane interesate de a declara aceasta.

Instanța de apel a apreciat drept tendențioase declarațiile martorilor Tolmaciova Ecaterina și Voroșciuc Vădim, reiterând concluzia primei instanțe referitor la faptul că nu există alte persoane care ar fi văzut sau ar fi cunoscut despre transmiterea sumei de 100 euro lui Zagorneanu Artur. Totodată, s-a menționat just că urmează să se țină cont de relațiile de concubinaj dintre cei doi martori, ceea ce semnifică că declarațiile martorilor la caz nu sunt dezinteresate.

Declarațiile martorilor date în ședința instanței de apel sunt contradictorii și conțin divergențe, fapt ce se reflectă elocvent în pozițiile evazive pe care le preiau aceștia indicând că nu țin minte ce au declarat, nu țin minte dacă au semnat careva acte etc.

Nu poate fi omis aspectul divergent caracteristic declarațiilor martorilor Voroșciuc Vădim și Tolmaciova Ecaterina. Astfel, este întemeiată alegația apărării, care a subliniat că fiind audiată în instanța de judecată, Tolmaciova Ecaterina a declarat precum că procurorul Harti Veaceslav i-a zis că o va reține, însă Harti Veaceslav a declarat contrariul, precum că nu a dispus reținerea lui Tolmaciova Ecaterina și nici măcar nu a insinuat acest fapt. Acuzatorul nu a eliminat asemenea contradicție prin procedee probatorii legale. De asemenea, Tolmaciova Ecaterina a relatat precum că a încheiat un contract de asistență juridică cu avocatul în prezența lui Voroșciuc Vădim, ultimul însă neagă acest fapt, astfel declarațiile lor sunt contradictorii.

Colegiul penal a atestat că declarațiile martorilor date în ședința instanței de apel de asemenea sunt contradictorii și de fapt neagă învinuirea adusă. Or, martorii au declarat cert în ședința instanței de apel în privința pretinderii sumei de 400 euro că Zagorneanu Artur a refuzat să ia careva sume de bani de la ei. Astfel, Tolmaciova Ecaterina a declarat în instanța de apel că „Nu-și amintește când Zagorneanu Artur i-a comunicat că cu prostii nu se ocupă și să își caute un alt avocat...”, iar Voroșciuc Vădim a relatat că „...recunoaște că inculpatul i-a spus că nu se ocupă cu așa chestii...”

Instanța de apel a constatat de asemenea că instanța de fond a statuat just referitor la declarațiile martorului Harti Veaceslav că din conținutul declarațiilor acestui martor nu se rețin anumite evenimente care ar constitui acțiuni sau inacțiuni ilegale ale lui Zagorneanu Artur, ele au un caracter informativ cu privire la procedura de punere sub învinuire a lui Tolmaciova Ecaterina, înmânarea ordonanței de punere sub învinuire, audierea învinuitei. În acest sens, s-a menționat că declarațiile lui Harti Veaceslav nu coroborează cu declarațiile martorului Tolmaciova Ecaterina, care a declarat că procurorul Harti Veaceslav i-a zis că o va reține, însă Harti Veaceslav a declarat contrariul, precum că nu a dispus reținerea lui Tolmaciova Ecaterina. Astfel, prin declarațiile martorului Harti Veaceslav nicidecum nu se dovedește vinovăția inculpatului, ci dimpotrivă, confirmă nevinovăția lui.

În acest sens, Colegiul penal a respins afirmația acuzatorului de stat precum că instanța de fond a dat o apreciere greșită declarațiilor martorilor or, prima instanță a analizat detaliat declarațiile martorilor nominalizați și a analizat obiectiv aceste probe.

Referitor la alegația apelantului precum că depozițiile martorilor Harti Veaceslav, Tolmaciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim se completează reciproc, Colegiul penal a menționat că declarațiile celor doi martori date în instanța de apel, care sunt vagi și divergente, demonstrează în mod repetat că sânt contradictorii.

În confirmarea învinuirii lui Zagorneanu Artur în comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxxxx Cod penal, este bazată și pe comunicările înregistrate de către Voroșciuc Vadim cu telefonul său personal pe CD-R, pe care instanța de fond, în mod justificat, le-a considerat inadmisibile.

Prima instanță corect a constatat că aceste probe au fost obținute ilegal, în afara procesului penal, adică până la pornirea procesului penal în speța dată, nu au fost autorizate de către judecătorul de instrucție, fiind obținute contrar prevederilor art. 132/1, 132/2, 132/9 Cod de procedură penală, motiv pentru care sunt inadmisibile în această speță.

Instanța de fond a reținut corect declarațiile Ecaterinei Tolmaciova, că Voroșciuc Vădim a înscris de pe telefonul său mobil înregistrările pe un flash și le-a predat ofițerilor CNA în prezența ei și că ea personal nu a predat nimic organului urmăririi

penale, iar Vorociuc Vădim a declarat că a predat organului urmăririi penale din cadrul CNA telefonul său mobil, iar colaboratorii CNA au copiat în calculator conținutul înregistrării și că el personal nu a realizat nici un înscris al înregistrărilor pe alt suport electronic și nu a predat nimic organului urmăririi penale altceva decât telefonul său mobil.

Astfel, s-a constatat just că pe de o parte organul urmăririi penale realizează acțiuni procesuale (ordonanța de ridicare de la Tolmăciova Ecaterina a două discuri CD-R din 23 septembrie 2013 (f.d. 23), ordonanța de ridicare din 23 septembrie 2013 de la Vorociuc Vădim a unui suport, fără a indica ce suport, caracteristicile acestuia (f.d. 25- 27), procesul-verbal de ridicare din 04 decembrie 2013 a unui disc (f.d. 50), iar pe de altă parte martorii declară contrariul - că de la Vorociuc Vădim a fost ridicat numai telefonul, fapt reținut din conținutul actelor procesuale realizate de organul urmăririi penale.

Acuzatorul de stat a invocat că instanța de fond a omis din vedere dispoziția art. 158 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, care prevede că obiectul poate fi recunoscut drept corp delict în condiția dacă a fost prezentat de către participanții la proces cu ascultarea prealabilă a acestora și a omis din vedere prevederile art. 93 al. (2) Cod de procedură penală, care prevăd că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul corpurilor delict.

Colegiul penal a subliniat că potrivit prevederilor art. 158 Cod de procedură penală, corpuri delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

(2) Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.

(3) Obiectul poate fi recunoscut drept corp delict în următoarele condiții; 1) dacă, prin descrierea lui detaliată, prin sigilare, precum și prin alte acțiuni întreprinse imediat după depistare, a fost exclusă posibilitatea substituirii sau modificării esențiale a particularităților și semnelor sau a urmelor aflate pe obiect; 2) dacă a fost dobândit prin unul din următoarele procedee probatorii; cercetare la fața locului, percheziție, ridicare de obiecte, precum și prezentat de către participanții la proces, cu ascultarea prealabilă a acestora.

La caz, s-a atestat că CD-rile cu înregistrări la care face trimitere partea acuzării nu reprezintă prin sine obiecte ce poartă urmele unor infracțiuni, ci doar conținutul lor cuprinde înregistrări audio or, mijlocul de probă urmează a fi dobândit conform prescripțiilor legale, însă CD-R-urile stenografiate convorbirile au fost obținute ilegal și sunt inadmisibile în cazul dat, CD-urile conțin o informație transcrisă de pe obiectul primar, pe care a fost inițial înregistrarea. Deci, la transcriere a fost posibilă manipularea conținutului, volumului de informație, cât și modificarea vocilor participanților, fapte ce contravin normelor procesual penale. Totodată nu au fost prezentate probe referitor la integritatea înregistrărilor audio, cât și la apartenența vocilor prezentate în convorbirile înregistrate.

Colegiul penal a reținut că Tolmăciova Ecaterina a declarat precum că Vorociuc Vadim a înregistrat de pe telefonul său mobil înregistrările pe un stick de memorie și le-a predat OUP în prezența ei și că ea personal n-a predat nimic OUP, iar Vorociuc

Vadim a declarat precum că a predat OUP din cadrul CNA telefonul său mobil, iar OUP a copiat în calculator conținutul înregistrării și că el personal nu a realizat nici un înscris al înregistrărilor pe alt suport electronic și nu a predate nimic OUP altceva decât telefonul său mobil. Astfel, se stabilește că la caz informația nu a fost sigilată în modul convenit, dar nici după depistarea informației organul de urmărire penală nu a întreprins careva măsuri pentru a exclude posibilitatea substituirii sau modificării informației.

A reținut că instanța de fond a subliniat în mod întemeiat că în cadrul cercetării judecătorești nu a fost stabilită nici apartenența vocilor înregistrate, fapt ce contribuie la imposibilitatea luării în considerație a CD-R de model „Barges”, care conține fișierul audio cu conținutul discuțiilor care au avut loc la 18 septembrie 2013, CD-R de model „Verbatim” care conține fișierul audio cu conținutul convorbirii care au avut loc la 20 septembrie 2013, CD-R de model „Barges” care conține înregistrarea discuțiilor care au avut loc la 20 septembrie 2013, odată ce nu este clar între cine au avut loc acele discuții.

De asemenea instanța a reținut și declarațiile martorului Vorociuc Vadim care, în ședința de judecată a declarat că telefonul cu care a efectuat înregistrările s-a stricat și el a transcris înregistrările convorbirilor în calculatorul său, ceea ce a dus la imposibilitatea părților de a verifica veridicitatea înregistrărilor transcrise. Astfel, aceste CD-R nu demonstrează vina inculpatului Zagorneanu Artur în comiterea infracțiunii imputate lui, deoarece nu este clar a cui voci au fost înregistrate, inculpatul a declarat că nu recunoaște faptul că asemenea discuții între persoanele indicate și el au avut loc, iar alte probe ce ar demonstra contrariul la dosar nu au fost acumulate.

Astfel, instanța de fond corect a apreciat ca fiind inadmisibilă și corect a exclus din probatoriu comunicarea înregistrată de către Vorociuc Vadim cu telefonul mobil, deoarece a fost obținută ilegal, în afara procesului penal cu încălcarea prevederilor art. 132/9 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal a apreciat critic argumentul acuzatorului de stat precum că „dacă instanța ar fi pus la dubii aceste aspecte, urma să dispună numirea unei expertize fonoscopice” și a reamintit apelantului că în virtutea atribuțiilor sale de serviciu, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art.51, 53, 320 Cod de procedură penală). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. La caz, procurorul nu a solicitat efectuarea unei expertize fonetice pentru a înlătura incertitudinile existente, dubiile existente, or, nimeni din participanții la proces nu a solicitat dispunerea unei asemenea expertize, iar instanța de judecată urmează să fie imparțială, fără a favoriza careva din părți, conform principiului contradictorialității procesului penal.

Instanța de apel a respins ca nefondat și argumentul acuzării precum că partea apărării nu a invocat pretenții referitor la autenticitatea convorbirilor sau conținutul înregistrărilor, pe când instanța de fond a constatat incertitudini în acest sens or, potrivit prevederilor procesual-penale, instanța de judecată analizează probele potrivit admisibilității, pertinentei, concludenței și veridicității lor, indiferent de poziția sau

versiunea înaintată de către părți referitor la aceste probe. Inculpatul atât în prima instanță, cât și în instanța de apel a negat cu desăvârșire că vocea de pe înregistrările prezentate de procuror i-ar aparține. Prima instanță a menționat în mod întemeiat că mijloacele de probă la care se face referire în învinuire nu au fost administrate în condițiile prevăzute de lege și nu sunt recunoscute de către inculpat, atunci când conform art. 93 alin. (3) Cod de procedură penală, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organul de urmărire penală sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Instanța de fond a statuat just că procesul-verbal de ridicare din 23 septembrie 2013, prin care s-a ridicat de la Tolmaciova Ecaterina două discuri CD-R cu trei înregistrări audio a convorbirilor între Tolmaciova Ecaterina, Voroșciuc Vadim și Zagorneanu Artur din 18 și 20 septembrie 2013 (f.d. 23), procesul-verbal de examinare din 23 septembrie 2013, prin care s-au audiat fișierile audio de pe două discuri CD-R și s-au stenografiat convorbirilor între Tolmaciova Ecaterina, Voroșciuc Vadim și Zagorneanu Artur din 18 și 20 septembrie 2013 (f.d. 25-27) precum că Zagorneanu Artur pretinde 400 de euro pentru a influența procurorul din procuratura Botanica, procesul-verbal de ridicare din 04 decembrie 2014 prin care s-a ridicat de la Tolmaciova Ecaterina un disc CD-R cu o înregistrare audio precum că a convorbirii între Tolmaciova Ecaterina, Voroșciuc Vadim și Zagorneanu Artur din 23 septembrie 2013 (f.d. 50), procesul-verbal de examinare din 05 decembrie 2014, prin care s-au examinat fișierile audio de pe un disc CD-R și s-a stenografiat precum că convorbirea între Tolmaciova Ecaterina, Voroșciuc Vadim și Zagorneanu Artur din 23 septembrie 2013 (f.d. 51-56) precum că din discuții intențiile cet. Zagorneanu Artur prin pretinderea a 400 de euro pentru a influența procurorul din procuratura Botanica, nu pot fi recunoscute ca probe concludente și utile la caz or, probele nominalizate nu demonstrează vinovăția lui Zagorneanu Artur în comiterea infracțiunii de trafic de influență.

Astfel, s-a constatat just că comunicările înregistrate nu sunt admisibile ca probe, deoarece nu au fost dobândite în modul prevăzut de lege; interceptarea și înregistrarea comunicărilor constituie o măsură specială de investigație, care se efectuează doar în cadrul urmăririi penale și numai în condițiile și în modul prevăzute de Codul de procedură penală; acestea se efectuează de către organul de urmărire penală sau de către ofițerul de investigații; asigurarea tehnică a interceptării comunicărilor se realizează de către autoritatea abilitată prin lege cu asemenea atribuții, utilizându-se mijloace tehnice speciale. Totodată, declarațiile martorilor Tolmaciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim cu privire la faptul că discuțiile cu Zagorneanu Artur au fost înregistrate pe un telefon mobil de model Iphone ridică întrebări referitor la autenticitatea acestora, îndoieli că convorbirea ar fi dusă cu Zagorneanu Artur, iar aceste îndoieli, dubii nu au fost înlăturate de acuzatorul de stat.

Prin urmare, Colegiul penal a menținut concluzia primei instanțe potrivit căreia în cadrul ședinței de judecată nu s-a demonstrat că Zagorneanu Artur a pretins, a acceptat și primit personal bani, pentru sine și pentru o altă persoană, susținând că are influență asupra unei persoane publice, procurorul în Procuratura sect. Botanica Vladislav Harti, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Colegiul penal a ajuns la ferma convingere că instanța de fond a adoptat la caz o soluție corectă, achitându-l pe Zagorneanu Artur de sub învinuirea adusă în baza art.xxxxxx Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, care a invocat drept temei de recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

A indicat că analizând decizia instanței de apel, se constată două temeiuri de achitare care se exclud reciproc, în aceeași hotărâre judecătorească, pe de o parte instanța a menționat că: „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”, iar pe de altă parte că: „infracțiunea nu a fost comisă de inculpat”, este o eroare de procedură, fapt ce relevă prezența temeiului pentru recurs - „motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii”, care este prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Acuzarea consideră, că decizia instanței de apel prin care a fost menținută - achitarea inculpatului Zagorneanu Artur, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, motivarea soluției este expusă neclar, fără o argumentare plauzibilă, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Mai mult, colegiul penal nu a luat măsurile necesare pentru ca probele prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată, or din criticile invocate de către instanța de apel referitor la probele aduse în sprijinul învinuirii imputate inculpatului sunt expuse deficitar și selectiv preluate din sentința instanței de fond.

A menționat că, instanța de fond și de apel a dat o apreciere greșită probelor, contrar faptului că probele dovedesc realizarea faptei imputate de către inculpatul Zagorneanu Artur Grigore.

De cele mai multe ori, comiterea infracțiunii de trafic de influență are loc în prezența a două persoane, cea care comite infracțiunea și cea în privința căreia se omite sau față de care se comite acțiunea prejudiciabilă.

A susținut că fiind suprapuse declarațiile martorilor Tolmaciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim, se observă că aceste declarații se completează reciproc și nicidecum nu se combat și nu se exclude, ne fiind clar motivul pentru care nu au fost luate în considerație și nu le-a fost dată o apreciere corespunzătoare în coroborare cu celelalte probe.

Greșit a interpretat instanța și faptul că suma de 400 euro nu a fost transmisă lui Zagorneanu Artur, or instanța nu a ținut cont de faptul că această sumă de bani nu fost transmisă la 23.09.2013 nu din motivul că procurorul nu era în biroul de serviciu ci din motivul că în acea zi Tolmaciova Ecaterina și Zagorneanu Artur au luat cunoștință cu învinuirea finală, unde faptele cet. Tolmaciova Ecaterina au fost calificate în baza art. xxxxx Cod penal și nu în baza art. xxx Cod penal cum a pretins inculpatul că în schimbul a 400 euro poate influența procurorul să modifice învinuirea în favoarea cet. Tolmaciova Ecaterina.

Deoarece fapta n-a fost recalificată, atunci martorii au avut dubii referitor la existența unei influențe promise de inculpatul Zagorneanu Artur și au refuzat să transmită suma de bani.

Aceste afirmații nu sunt pe departe presupuneri dar sunt bazate pe probele prezentate și examinate în cadrul cercetării judecătorești.

A indicat că instanțele de judecată prin motivele expuse nu dau nici apreciere

„pro” sau „contra” declarațiilor martorilor Vorociuc V. și Tolmaciova E., constatând doar că ei sînt în relații de concubinaj, fără însă a indica modul în care urmează a fi apreciate acestea, cu atât mai mult a fi respinse.

A menționat că latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență se realizează de către persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Este foarte clar că, traficul de influență incriminat inculpatului Zagorneanu Artur așa după cum este expus în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, este pentru faptul că a susținut că în schimbul unei sume de bani îl poate influența pe procuror să adopte hotărîri în exercitarea funcției sale în favoarea cet. Tolmaciova Ecaterina.

Fapta incriminată nu implică neapărat existența acestor discuții dintre Zagorneanu Artur și Procurorul Harti Veaceslav, sau dacă ar fi existat o asemenea propunere, s-ar fi impus o apreciere juridică a acțiunilor procurorului Harti Veaceslav.

A susținut că este greșită concluzia instanțelor cu privire la faptul că nu poate fi recunoscut ca probă concludentă și utilă înregistrarea audio a discuției martorilor cu inculpatul, or instanțele în expunerea acestei concluzii eronat în mod greșit au apreciat cronologia evenimentelor avute loc și raportate la materialele cauzei penale. Înregistrarea convorbirilor de către Vorociuc Vadim au fost efectuate anterior depunerii plîngerii și sesizării organului de drept, fiind efectuate la inițiativa proprie a martorilor. Din aceste motive, se constată că nu au fost încălcate prevederile art. 157, art.158, art. 159, art. 279 și art. 301 Cod de procedură penală.

A menționat că instanțele de judecată au confundat modul de administrare a probelor sau mijloacelor de probă până la pornirea urmăririi penale și în cadrul procesului penal. Astfel, greșit au apreciat înregistrarea comunicărilor efectuate de Vadim Vorociuc la 18 – 21 septembrie 2013 drept o activitate specială de investigație.

A susținut că prin probele administrate și cercetate în ședința de judecată s-au dovedit elementele de fapt imputate lui Artur Zagorneanu, anume s-a dovedit că a pretins acea sumă de bani de la Ecaterina Tolmaciova, pretinzând că această sumă este solicitată și destinată procurorului.

A indicat că instanța de judecată a omis din vedere dispozițiile art. 158 alin. (3), pct.2) și art.93 alin. (2) Cod de procedură penală.

Pe marginea recursului declarat inculpatul a depus referință prin care a solicitat respingerea acestuia ca fiind inadmisibil, cu menținerea deciziei fără modificări.

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.432 alin. (2), pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Reieșind din conținutul recursului, autorul invocă ca temei pentru recurs prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prescrie că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite pretinsele erori de drept invocate de autor.

Referitor la temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din cerere de apel și pentru a evita repetările instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunea incriminată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, în baza probelor administrate, inclusiv declarațiile inculpatului, a martorilor, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității,

veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile acuzatorului de stat, probele administrate pe caz nedemonstrând existența faptei infracțiunii, instanța de apel întemeiat dispunând achitarea inculpatului din motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, instanța de recurs constată că argumentele recurentului, formulat în temeiul statuat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare or, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul deciziei fiind concordant motivării soluției și clar expus, fiind în corespundere deplină cu prevederile art. 417 alin. (1) Cod de procedură penală.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurent în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 -101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor

Prin urmare se conchide că, de fapt în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzute în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință de către recurent, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Reieșind din considerentele expuse supra, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erorile de drept invocate în recursul acuzării, care ar genera casarea deciziei adoptate în sensul invocat, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic împotriva deciziei din 27 mai 2019 a Colegiului judiciar al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-l pe Zagorneanu Artur Grigore, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Victor Burduh